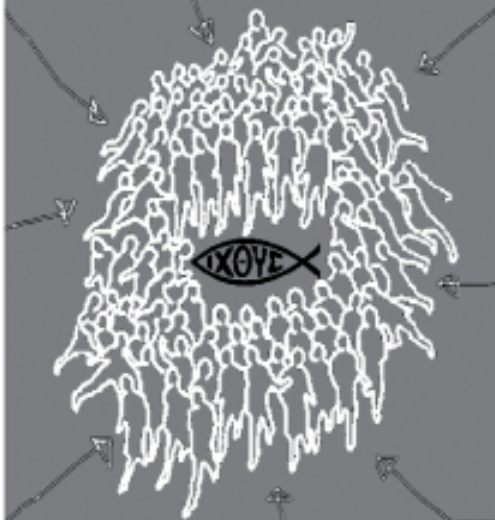

ENTRE TOTS I PER AL BÉ DE TOTHOM

ACADÈMIA MARIANA
CASA DE L'ESGLÉSIA

dissabte 29 de maig
de 9:30 a 13

PENTECOSTA,
TEMPS DE L'ESPERIT

BISBAT DE
LLEIDA ASSEMBLEA DIOCESANA 2010

Final
d'un
treball

Inici
d'un
camí

«Entre tots i per al bé de tothom»

**Carta pastoral de Mons.
Joan Piris Frígola
Bisbe de Lleida**

**Al poble de Déu
que peregrina
a les Terres de Ponent**

Introducció

1. TRACTEM DE VIURE EL PRESENT OBERTS A DÉU.
2. “FARÉ UNA NOVA GESTA, QUE JA COMENÇA A DESPUNTAR. NO US N'ADONEU?” (Is 43, 19)
3. FER-SE “PETITS” PER ADQUIRIR LA SAVIESA VERITABLE.
4. FER “VEURE” EL CRIST.
5. EL QUE JO DEMANO A L'ESGLÉSIA DE LLEIDA.
 - 5.1. El que no és assumit no és redimit .
 - 5.2. Un component necessari: la Comunió eclesial.
 - 5.3. Intentem ser una Església “samaritana”.
6. GERMANES I GERMANS, AMUNT ELS CORS.
 - 6.1. Viure la comunió per a ser un signe i un instrument de l'acció transformadora de Déu en el món.
 - 6.2. Entre tots i per al bé de tothom.
 - 6.3. Corresponsables i complementaris.
 - 6.4. L'arxiprestat: àmbit de comunió intraeclesial i plataforma missionera.
7. UNA PROPOSTA DE TREBALL PER AL CURS QUE COMENÇA.
 - a) Primera etapa: fins Nadal.
 - b) Fins la Pasqua de Resurrecció.
 - c) La Diada de Pentecosta.

CONCLUSIÓ.

Proposta del treball

a) Primera etapa: fins Nadal.

Aquests mesos ens donen oportunitat de fer una “observació acurada” de la nostra responsabilitat pastoral i elaborar els reptes i els signes d’esperança.

Animo a fer-ho amb “esperit d’Advent” i ben oberts a descobrir la crida de Déu que anirem compartint, convertint-nos més i més al misteri de Betlem.

b) Fins la Pasqua de Resurrecció.

Serà un temps d’elaboració dels criteris evangèlics eclesials, aprofundint en la crida de Déu a caminar vers una “Nova Humanitat”.

Ho farem buscant “*entre tots*” la manera de traduir els criteris en directrius operatives, línies d’acció, discernint la prioritat pastoral del moment present.

c) La Diada de Pentecosta.

És el temps de prendre decisions, des de la confiança plena en el Pare, a la llum del Crist Ressuscitat i amb la força de l’Esperit.

Ho fariem realitzant una **Assemblea Diocesana** per a celebrar el camí recorregut i optar per una vivència de l’Església que sigui “casa de tots i cosa de tots”.

Reptes i signes d'esperança del nostre món

Agrupats segons els 4 capítols de
les resolucions del Concili Provincial Tarraconense (any 1995)

1.- Anunciar l'evangeli a la nostra societat

Reptes

1. Actualitzar l'evangelització (43)
2. Indiferència religiosa i manca de valors i cultura religiosa (38)
3. Atenció als Joves i als Infants (32)
4. Atenció a la Família (24)
5. Formació (17)

Signes d'esperança

1. Testimoni (25)
2. Il·lusió, esperança i ganes de treballar (21)
3. La formació cristiana a través de l'IREL, Delegacions i altres grups de formació (20)
4. Evangelització (19)
5. Joves (18)
6. Escola cristiana (9)
7. Valoració de la religiositat (6)

2.- La paraula de Déu i els sacraments en les nostres esglésies

Reptes

6. Coherència entre fe i vida (24)
7. Vida parroquial (21)
8. Litúrgia. Sacraments (16)
9. Catequesi (16)
10. Espiritualitat (7)

Signes d'esperança

8. Espiritualitat (22)
9. Una Església segons el model evangèlic (15)
10. Vida sacramental (12)

3.- La sol·licitud pels més pobres i marginats

Reptes

11. Acció caritativa, social i solidari-
tat (22)
12. Immigració (10)

Signes d'esperança

11. Atenció caritativa, assistencial,
solidaritat (41)
12. Immigrants (12)

4.- La comunió eclesial i la coordinació interdiocesana de les nostres esglésies

Reptes

13. Coordinació pastoral i pastoral
de conjunt (29)
14. Manca de personal. Vocacions.
Agents de pastoral (18)
15. Mitjans de comunicació social (6)

Signes d'esperança

13. Comunió eclesial (28)
14. El voluntariat en totes les seves
manifestacions: tasques pastorals,
assistencials, de serveis, etc. que
treballa amb il·lusió (24)
15. Participació del laïcat (14)

Criteris evangèlics

1.- Anunciar l'evangeli a la nostra societat (36)

«Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat» (Mc 16,15)

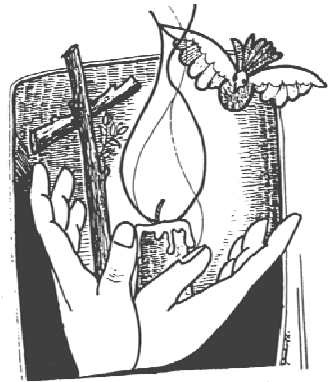
«Com creuran en ell, si no n'han sentit parlar?» (Rm 10,13-15)

«Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor». (Mc 6,34)

«Jo sóc el bon pastor: conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi» (Jn 10,14)

«Encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat, i també les he de guiar. Elles escoltaran la meua veu, i hi haurà un sol ramat i un sol pastor.» (Jn 10,16)

«El Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar.» (Lc 10,1)

2.- La paraula de Déu i els sacraments en les nostres esglésies (74)

«Cada dia, al temple i per les cases, no paraven d'ensenyar i d'anunciar la bona nova que Jesús és el Messies». (Ac 5,42)

«Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». (Mt 28,20)

«Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5)

«I es posà a instruir-los llargament». (Mc 6,34)

«Tot això, Jesús ho digué a la gent en paràboles, i no els deia res sense paràboles». (Mt 13,34)

«En canvi, tu, quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més amagats, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà». (Mt 6,6)

«Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries.» (Ac 2,42)

«T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Lc 10,21).

Sal de la terra i llum del món (Mt 5,13-14)

3.- La sol·licitud pels més pobres i marginats (38)

«Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel!» (Mt 5,3)

«Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu.» (Mt 25,40)

«Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'ell». (Jn 3,17)

«Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos» (Mt 5,45).

4.- La comunió eclesial i la coordinació interdiocesana de les nostres esglésies (57)

«On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20)

«Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21).

«A un li donà cinc talents; a l'altre, dos, i a l'altre, un —a cada un segons la seva capacitat—» (Mt 25,15)

«Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol» (1Co 12,4-5)

«I és ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres el de ser profetes, a d'altres el de ser evangelitzadors, a d'altres el de ser pastors i mestres; i així ha preparat els qui formen el poble sant perquè exercixin el ministeri d'edificar el cos de Crist» (Ef 4,11-12)

«Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel». (Mt 5,17)

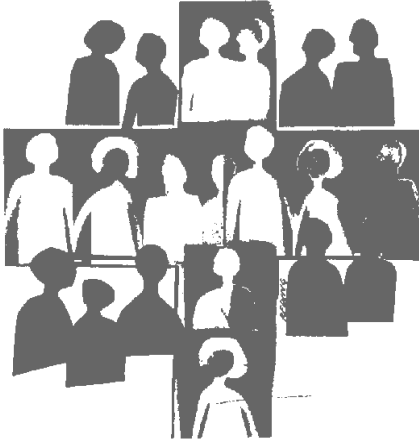
«Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres». (Jn 13,35)

Propostes d'actuació

- Tornar al Jesús de l'Evangeli (12)
- Realitzar una pastoral de conjunt en tots els seus àmbits (11)
- Incrementar el protagonisme dels laics/ques en la nostra Església diocesana. (10)
- Afavorir la pastoral juvenil. (7)
- Animar la pastoral litúrgica i sacramental (7)
- Potenciar i/o continuar treballant en la sol·licitud pels pobres i marginats (6)
- Fomentar en les parròquies la creació de grups per les diverses àrees de pastoral, (6)
- Impulsar els mitjans de comunicació i les noves tecnologies. (4)
- Pastoral Familiar (3)
- Els allunyats (2)
- Pastoral vocacional (1)
- Altres

«Entre tots i per al bé de tothom»

«En l'Església n'hi ha molts de carismes, que hem d'agrair perquè són un do i concreció d'una única gràcia: l'Esperit, que no separa a ningú dels altres ni situa a ningú per damunt dels altres. "Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots... L'ull no pot dir a la mà: no em fas cap falta. Ni tampoc el cap als peus: no em feu cap falta" (1Cor 12, 7. 21). I tampoc ningú no pot pretendre acaparar l'Esperit ni menysprear o

ignorar la seva obra en els altres. L'acció de l'Esperit duu a la col·laboració, a la corresponsabilitat, al diàleg, a la correcció mútua.

Però viure l'experiència de comunió com a do de l'Esperit exigeix corresponsabilitat, una Església corresponsable: *tots som Església i tots fem l'Església*. Tots estem cridats a ser actius, tots estem cridats a aportar alguna cosa, a construir activament l'Església, mai només a rebre.

Tots **corresponsables** però no de la mateixa manera ni tots en els mateixos camps. És una corresponsabilitat orgànica i diferenciada, com un cos. Ho diu molt bé sant Pau: en el cos no tots són mans, ni tots són caps.»

(Número 6.2)